

Obrim els ulls i les mans al dia i busquem. Mirem entre les arrugues del pijama per si queda un retall nu de poesia nocturna. No hi ha res. Tot és prosa plebea. Agafem el cotxe i, quan s'atura, un rètol ens diu que som a un altre lloc on queden flors blaves i homes que expliquen sa vida a un desconegut. **Jo no sóc de Tordera. Tampoc ho és la meva família. Vaig començar a venir aquí amb quatre anys (els caps de setmana, els estius...). Quan vaig tornar del servei militar, un cop acabats els estudis, em vaig instal·lar definitivament aquí.**

Joan Carles García Cañizares és, entre nou mil tres-cents persones, alcalde. Intenta encendre amb sol els despertars quan molts només els posen llums amb botons que no entenen: ON, PLAY, INTRO, STOP. Alguna diferència ha d'haver-hi quan l'han votat. **La trajectòria que sol pesar perquè la gent et voti, en el meu cas no va tenir cap incidència. El pare és de León i la mare, de Madrid. En un poble petit, això s'acostuma a tenir en compte.**

Mentre alguns esmorzen badalls i dies ratllats, ell menja temps amb lectura, signatura, *dictum* i *factum*. **Quan has fet que arribi la llum a una urbanització que estava funcionant amb grups electrògens, o quan veus que la construcció d'un teatre s'està acabant, la satisfacció és immensa.**

Mulla al cafè amb llet el pa d'avui i perd la mirada entre els forats d'ahir d'un lloc on el van deixar entrar sense passaport d'idioma o partida de naixement. **Jo em sento de poble, tot i que vaig néixer a Barcelona. Els meus amics són de Tordera i el meu català l'he après amb ells.**

Renta les recances, quan les té, amb tinta negra i surt a la plaça amb pancartes que diuen VENC VIES PER ON CIRCULI LA MEVA VAGONETA. **Tordera té moltes inquietuds perquè té moltes possibilitats. Durant molts anys hem estat tancats. Han anat creixent els pobles costaners del voltant i Tordera s'ha anat quedant enrera. Ara se'ns han obert moltes facilitats. Estem ben comunicats amb l'autopista 19 i la de l'interior. Som un punt clau perquè vinguin les empreses a instal·lar-se al nostre municipi.**

No sempre trenca la pancarta un tren d'alta velocitat. Com no sempre un funcionari, amb rialles i gorra, fumiga el restoll de les demandes. **En aquests moments estem construint un teatre que val quatre-cents vint milions de pessetes. Tenint un pressupost anual de cinc-cents vuitanta milions, això és una aberració en principi. És la continuació d'una obra que va endegar l'anterior equip de govern i amb la qual nosaltres no estàvem d'acord, però ara l'hem d'acabar. Es tracta d'un espai amb cinc-cents butaques. Des de Mataró fins a Girona no hi ha cap altre teatre com aquest. Pot ser un motiu perquè la gent del Maresme i de la Selva es puguin acostar al nostre poble.**

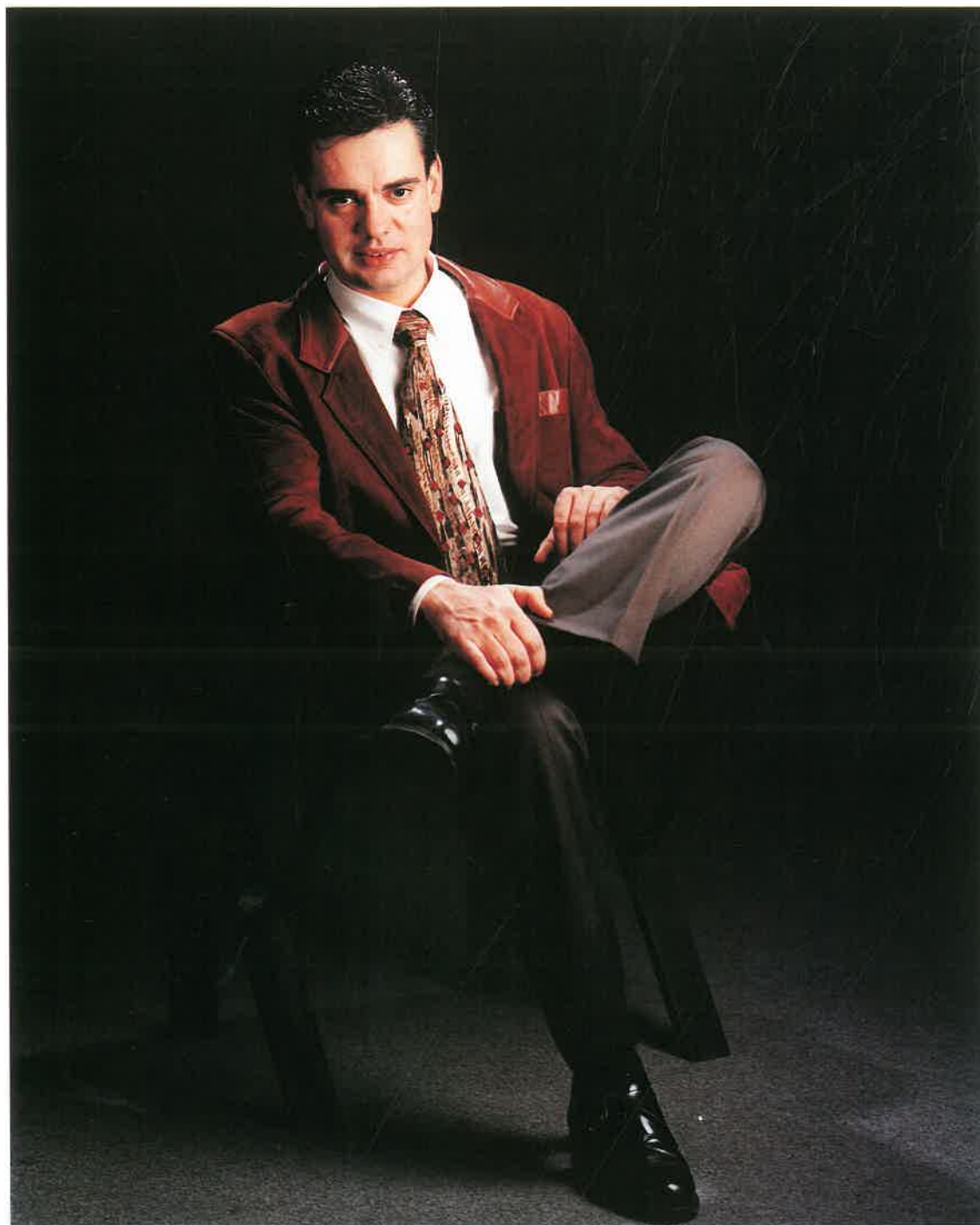
Sovint, quan la porta es tanca al món, surten "bululús" que s'expliquen històries, s'inventen personatges i converteixen el llenguatge normal en codis que no s'entenen. **La cosa més normal en una ciutat pot ser la més estranya en un poble. Per exemple, que la gent vegi que a casa de l'alcalde entra un amic amb arracada i cua.**

Arrencar a córrer per un camp obert i no aturar-se fins trobar les cordes de la lògica que ens freni és aspiració de molts. Però, a vegades, ens falta l'espai per a fer-ho. Aquí, no. **Tordera té vuitanta-tres quilòmetres quadrats. És un dels pobles més grans de Catalunya. Tenim la població molt repartida i això suposa que tinguem mancances quant a camins, accessos a les urbanitzacions... Hi ha molta superfície, però la major part està catalogada d'agrícola, protegida o forestal.**

No tot és córrer. Aturar-se no sempre és immobilisme, estancament o improductivitat, sinó tot el contrari. Quedar-se pot ser una inversió amb molts dividends. **Tenim indústria i comerç. El comerç viu, sobretot, del mercat del diumenge, conegut a tot Catalunya i que mou uns mil cinc-cents milions de pessetes l'any.**

Amb la quietud dels vells sense inquietuds, el pont de Tordera no esperava ja vida ni per sobre ni per sota, però aviat reviscolerà. **Era de ferro i travessava el riu. Va caure el seixanta-nou. Era tot un símbol de Tordera i hem proposat la seva reconstrucció. Això sí, passarà per sobre d'una aigua molt contaminada. Necessitem una potabilitzadora urgentment. La majoria de la gent d'aquí té por de beure aigua de l'aixeta.**

I quan les aigües tornin netes al seu conducte, i no s'hagi de comprar en ampolles el que la natura dona sense taxes, s'haurà de pensar en líquids que no s'empassen pel coll. **Aquí hem de resoldre els problemes que tenim amb les escoles. Penso que l'educació és una de les eines principals perquè un poble vagi endavant. També necessitem transport públic, que no en tenim. El que no els falta és una festa major que conserven igual que fa cinquanta anys. Amb l'envelat típic, les orquestres, el concert de la tarda, la serenata a les voltes de l'Ajuntament, l'Ofici i uns diables que cremen, simbòlicament, l'exterior de l'església. Quan mal sonin les campanes, més d'un recordarà perquè. El campanar de l'església té una campana esquerdada perquè en el seu temps se sentia més que les campanes de Girona. Llavors, el que es va fer des del Bisbat d'allà va ser esquarterar la nostra, ja que era inadmissible que sonés més que la de la capital. El que no podrà fer malbé ningú és el so de Tordera, ara amplificat per un himne que el Xano Montes està composant. Notes roqueres esquixades per ritmes brasilers parlen de la voluntat aperturista d'un poble on, abans, els cotxes només s'aturaven pels embussos.**

Joan Carles García Cañizares - Tordera - 8.918 hab. (el Maresme)